

Čís. 2696.

Skutková podstata zločinu podle §u 81 tr. zák. je naplněna, stal-li se odpor tam předpokládáný v úmyslu, zmařiti úřední výkon, aniž se vyžaduje, by výkon ten byl skutečně zmařen.

I uchopení obušku strážníka v onom úmyslu jest násilným vztažením ruky, nikoliv však, stalo-li se tak v sebeobraně (pachatel byl jím udeřen a pokládal se za ohrožena).

(Rozh. ze dne 11. března 1927, Zm I 756/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 17. listopadu 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přečiny shluknutí podle §§ 279 a 283 tr. zák., pokud napadla výrok, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. proto, že dne 23. července 1926 v Praze policejnímu strážníku Josefu S-ému, tudíž osobě v §u 68 tr. zák. jmenované, při konání jeho služby v tom úmyslu, by výkon ten, rozptýlení demonstrantů byl zmařen, skutečným násilným vztažením ruky se zprotivil, zrušil rozsudek nalézacího soudu v tomto výroku, dále ve výrocích o trestu a výrocích souvisejících a věc přikázal nalézacímu soudu, by ji v tomto směru znova projednal a rozsoudil, dbaje právoplatné části svého rozsudku. Jinak zmateční stížnost zavrhl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

S hlediska čís. 9 a) §u 281 tr. ř. uplatňuje zmateční stížnost, že obžalovaný byl neprávem uznán vinným zločinem podle §u 81 tr. zák. Vyjadřuje se prý rozsudek v ten smysl, že obžalovaný hned z počátku uchopil strážníka S-ého za obušek a tímto svým činem překážel strážníku v jeho úředním výkonu. Ke skutkové podstatě zločinu podle §u 81 tr. zák. vyžaduje se však prý zmaření úředního výkonu. Na to dlužno odvětit, že skutková podstata zločinu podle §u 81 tr. zák. je naplněna již, stal-li se odpor tam předpokládáný v úmyslu, zmařiti úřední výkon, aniž se vyžaduje, by výkon ten byl skutečně zmařen. Pokud stížnost uplatňuje, že v uchopení obušku nelze spatřovati takové jednání, které by bylo s to, i jen překážeti úřednímu výkonu, dlužno po skutkové stránce vytknouti, že obžalovaný podle zjištění rozsudku uchopil obušek tak, že jej strážník S. z jeho ruky musil násilím vyrvat. Že by za tohoto stavu věci uchopení za obušek neopodstatňovalo pojem násilného vztažení ruky, stížnost nepopírá a postačí ve směru tom poukázati na úvahy, uvedené v rozhodnutí čís. 2266 sb. n. s. Oprávněná jest však výtká stížnosti, že se soud u tohoto případu zločinu veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. vůbec nezabýval subjektivní stránkou tohoto činu, a výtká s tím související, že zamítnut byl návrh obhajoby při hlavním přelíčení na výslech svědků o tom, že obžalovaný byl obuškem strážníka S-ého

zasažen a že, když se strážník obuškem dále oháněl, cítil se obžalovaný ohrožen a že proto zachytil v sebeobraně obušek. Podle zákona vyžaduje se zprotnení se pachatelovo v úmyslu, by úřední nebo služební výkon byl zmařen. Napadený rozsudek uvádí jen zcela povšechně ve svém výroku, že zprotnení se obžalovaného proti strážníkům se stalo v úmyslu, by služební výkon těchto strážníků byl zmařen. Avšak pokud jde o tento případ, uchopení obušku strážníka S-ého, nemá tento výrok dostatečného podkladu ve zjištění rozsudkových důvodů. Napadený rozsudek nezjišťuje, že obžalovaný zachytil obušek jen proto, by zmařil úřední výkon, a vůbec nezjišťuje, proč obžalovaný tak učinil. Z rozsudkových důvodů ani neplyne, že se soud zabýval tvrzením obžalovaného, že zachytil obušek jen proto, že byl udeřen a pokládal se za ohrožena, a zda a proč soud této obhajobě obžalovaného nevěřil. Měl-li soud v tomto směru pochybnosti, měl o tomto tvrzení provést svědecký důkaz o něm nabízený. To se nestalo, ač jde vesměs o skutečnosti závažné. Napadený rozsudek trpí proto zmatečností, zabraňující spolehlivému posouzení otázky, zda uchopení se obušku stalo se v úmyslu, vyžadovaném v §u 81 tr. zák. Bylo proto zmatečností stížnosti v tomto směru vyhověti a uznati tak, jak se stalo.

Čís. 2697.

S hlediska §u 205 a) tr. zák. nezáleží na tom, zda majetkový předmět byl zcizen (prodán) za cenu, odpovídající jeho majetkové hodnotě či pod ní, ani na tom, že škodlivý účinek trestného činu může býti dodatečně odvrácen (odstraněn) vhodnými kroky (odpůrcím sporem); předpokládá se, že pachatel jest dlužníkem více věřitelů, stačí však, že zmařeno (ztenčeno) bylo uspokojení jediného z oněch věřitelů; účinek ten může býti přivoděn i prodejem součásti jmění pachatelova za cenu, rovnající se její pravé hodnotě, ba i za cenu vyšší.

»Zcizením« ve smyslu §u 205 a) tr. zák. jsou i bezúplatné úkony zcizovací (darování).

(Rozh. ze dne 14. března 1927, Zm II 432/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 4. června 1926, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými, obžalovaný Václav P. zločinem podvodu podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. a zločinem podvodného úpadku podle §u 205 a) tr. zák., Marie P-ová pak zločinem podvodného úpadku podle §u 205 a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Skutek zakládající skutkovou podstatu zločinu podle §u 205 a) tr. zák. spatřuje rozsudek jak ve výroku, tak i v rozhodovacích důvodech výslovně jen v tom, že oba obžalovaní jako spoluvlastníci zcizili mlýn č. p. 348 v B. s příslušenstvím, obžalovaný Václav P. mimo to postoupil